

DAN BREZ EMBALAŽE

Skupinsko delo

5. NOVEMBER 2023

JAKA FELC

Kaja je živela v Celju. Imela je mamo Anjo, očeta Jožeta in brata Anžeta. Veliko je smetila, rada je imela ples in petje ter ljubila je oreščke. Mama jo je kdaj opozarjala, a ne veliko. Oče je bil okoljevarstvenik. Veliko je bil v tujini, kjer je predaval o onesnaževanju. Vsak dan so govorili po videoklicu. Anže je bil Kajin starejši brat. Rad je igral tenis in saksofon.

Bila je sobota zjutraj. Petelin je zakikirikal in po Kajo je prišla mama. Zbudila jo je in ji naložila opravila tistega dne. Ko je mama odšla, jo je Kaja preklinjala in na hitro pospravila sobo. Z njenim najljubši piškotom; s prašičkom po imenu Rudi, se je pogovarjala. Sobe ni ravno pospravila, temveč je vse zmetala v omare, nato pa odšla na zajtrk. Ko je pridrvela po stopnicah in se usedla, je njen brat že odšel v mesto igrat tenis. Za zajtrk je imela to kar po navadi. Oreščke, ki jih je na hitro pojedla in ki jih je imela še od včeraj, je naravnost oboževala. Zraven je imela še kosmiče in pa mleko, ter limonado, ki jo je popila. Kosmiče je imela dokaj rada, bi pa raje vsak dan jedla oreščke. Z mamo sta se pogovarjali o njenih hišnih opravilih in o tem kako ji gre v šoli. Mama ji je rekla, da bo šla v trgovino. Tedaj pa je zazvonil telefon. Oče ju je klical iz Pekinga. Pozdravili so se, nato pa je oče predlagal Kaji en izziv. Če cel dan ne bo smetila, ji bo prinesel pliškota iz Kitajske, ko se vrne. Pobrala je smeti, ki jih je malo prej nemarno vrgla po tleh in jih dala v koš. Ko se je klic končal, sta se z mamo zmenili, da gresta v mesto pobirat odpadke. Mama je Kaji rekla naj gre pospraviti sobo, saj ve, da jo je pospravila slabo oz. je vse zmetala v omare. Kaja je le nerada priznala in odšla pospraviti sobo do konca. Čeprav tudi tokrat ni pospravila najbolje, je bilo boljše kot prej. Hitro je tekla dol, zob si sploh ni umila in odšle sta se v mesto.

Stopili sta se ven iz hiše, zaklenili in se napotili po ulici do mesta. Med hojo sta pobirali odpadke in pa se pogovarjali o njunem vsakdanu, ter o Kajini šoli. Letos je njeno povprečje padlo, nezadostna ocena pri geografiji, zadostna pri matematiki, prav dobra pri angleščini. Kaja se je veselila da bodo kmalu počitnice, med katerimi bo z starimi starši odšla na morje. Tega se je že zelo veselila. Kmalu sta prišli do železniškega podhoda, kjer je bil tudi gasilski dom. V potok sta vrgli nekaj kruha, ki sta ga še nista porabili, a je bil prestar za uživanje, in čakali na ribe, ki pa žal niso prišle. Napotili sta se skozi podhod in ob Savinji hodili do izliva Voglajne v Savinjo. Tam sta srečali Anžeta, ki je že končal s svojo vadbo in ki se je napotil domov. Mama mu je dala ključ, on se ji je zahvalil in odšli so vsak svojo pot. Med hojo sta srečali kolesarja in pa neko sodelavko od Kajine mame, s katero se je mama začela pogovarjati. Pogovor je bil povsem vsakdanji, tema je bila o nekem projektu, ki so ga izvajali v službi Kajine mame. Kajina mama je delala v podjetju 'Barve za vas', kjer so izdelovali barve po meri. Mama je imela to službo rada. Mama je bila srednje visoka, imela dolge, blond lase, zeleno-rjave oči, po navadi je bila oblečena v moder pulover in bele hlače. Po pogovoru sta se z Kajo odpravili naprej. Prišli sta do krožnega križišča, kjer sta se odločevali, kam pa zdaj; v mesto ali pa v park. Odločili sta se za mesto. Ob Savinji in po mestu sta hodili do Tuša, kjer je mama dala Kaji recept, na katerem je pisalo, kaj naj kupi.

- ⇒ Mleko
- ⇒ Sadje
- ⇒ Oreščki
- ⇒ Zelenjava
- ⇒ Jajca
- ⇒ Riž
- ⇒ Testenine
- ⇒ Šampon za lase in telo

In še kar želiš, če ti ostane kaj denarja.

Kaja je odhitela v trgovino. Ko je že vstopila, je ugotovila, da je pozabila denar. Stekla je v kavarno, kjer je bila mama in jo prosila za denar. Mama ji je dala petdeset evrov in rekla da lahko vse porabi, le da želi imeti vse kar je na seznamu. Ponovno je odhitela v trgovino, potem pa se je spomnila

da avtomat za mleko ni v trgovini, ampak je pred njo. Stekla je iz nje, potem pa je zaslišala gospoda, ki ji je rekel: »Kdor nima v glavi, ima v petah.« Namenila mu je le bežen, zaničljiv nasmeh, on se je pa začel smejati na ves glas. Natočila je mleko in vzela jajca, ter šla v trgovino. Tip se je še vedno režal, ona pa je vzvišeno odkorakala mimo njega v trgovino. Začela je z nakupom. Odšla je do sadja in zelenjave, kjer je kupila sadje in zelenjavo z vrečkami, ki se jih da ponovno oprati. Sprehodila se je naprej in prišla do oddelka s testeninami in rižem, kjer je napolnila vrečke, ki jih je imela s seboj, s temu namenjeni aparaturi. Ko je imela vse končano, je opazila, da je tu tudi aparat za oreščke, ki je deloval na enak princip, kot pa tisti za testenine. Tri polne vrečke oreščkov si je napolnila. Nazadnje je odšla še do naprave za šampone in mila. Vzela je tekočino v namenski plastenki za večkratno uporabo. Natočila si je tri plastenke, nato pa si je kupila čokoladico za 5 evrov, ki so ji ostali. Odšla je proti blagajni. Porabila je skoraj ves denar. Nekaj drobiža, ki ji je še ostal, pa je vrnila mami. Po nakupu je odšla ven, kjer ji je mama kupila vročo čokolado, ki sta jo tam spili. Potem sta se odpravili domov. Med hojo sta se pogovarjali o tem, kakšnega pliškota neki bo Kaja dobila. Sama si je najbolj želela roza samoroga, a mama ji je rekla, da verjetno ne bo to saj kako naj oče ve, kaj natanko si želi. Ko sta prišli domov, je mama skuhala kosilo. Kaja je v sobi naredila nalogo iz matematike, nato pa prišla na kosilo. Anže je že jedel, zato je zdaj v svoji sobi igral računalniške igrice. Ko je naredila nalogo, je stekla po stopnicah na kosilo, kjer jo je čakala njena najljubša jed- špageti v paradižnikovi omaki. Po kosilu ji je mama dovolila, da malo igra videoigre, medtem ko je pospravljala hišo. Ker je bila jesen, se je hitro stemnilo, Kaja pa se je že pripravljala na spanje.

Tedaj pa je ura odbila deveto zvečer in nekdo je začel trkati na vrata. Kaja se je prestrašila, a nenadoma so se vrata odprla in nekdo je stopil v hišo. Bil je očka! Mama je prihitela iz zgornjega nadstropja in padla očetu v objem. Po nekaj minutah vsesplošnega veselja, je oče končno prišel do besede, saj je prej govorila le mama. Vprašal je mamo, ali je bila Kaja pridna in ali je veliko smetila. Mama mu je odgovorila, da ni, celo pohvalila jo je, češ kako je dobro nakupovala. Oče je stekel v njihov kombi in prinesel dvometrskega roza samoroga, predajo Kaji pa pospremil z besedami, rekoč: »Upam, da si se iz tega kaj naučila.« Molčal je »Brez odpadkov pa je svet lahko veliko lepši,« je še dodal. Kaja mu je prikimala in stekla v svojo sobo, kjer se je igrala s svojo novo »pridobitvijo«. Oče pa je Anžetu in mami kazal slike s svoje poslovne poti. Kmalu pa se je spomnil, da je tudi Anžetu nekaj prinesel: bil je čisto nov teniški logar. Anže se ga je razveselil, saj je bil njegov dosedanji v malo slabšem stanju.

Kmalu je mama odšla po Kajo in jo dala spat, ter tudi Anže je mogel v posteljo. Vsi so preživeli lepo soboto in pa vsi so se tudi nekaj naučili. Kaja predvsem to, da je treba skrbeti za naravo, saj sta šli mimo igrišča, ki je bilo polno odpadkov in smeti. Ko je mama odšla iz sobe se je sama pri sebi zaobljubila, da ne bo nikoli več smetila, ter prisegla na samoroga, ki mu je dala ime Pixi, da bo vedno pospravljala smeti.

Naslednji dan pa je pričela z obljubo. Po zajtrku je takoj odšla ven, kjer se je dobila s svojimi prijateljicami iz šole. Po nekaj negodovanja s strani prijateljic, so se končno zmenili, da bodo opravile čistilno akcijo. Začele so okoli desete ure, ter garale vse tja do treh popoldne. Čisto prepotene so odšle na kosilo k Kaji, ki jih je pogostila z rižem, ki ga je pripravila njena mama. Po kosilu so odšle še ven, na igrišče, kjer pa so jih pozdravili sokrajani. Ti so priredili zabavo na očiščenem igrišču in imeli so se imenitno. Tam je bilo vse polno različnih brezalkoholnih pijač, slaščic in ljudi, med njimi tudi zadovoljni otroci, ki so se igrali na »rešenem« igrišču. Okoli sedme ure, ko je bila že trda tema, je morala Kaja oditi domov, saj je bila naslednji dan šola. Zaspala je mirno in z mislijo, da je naredila nekaj dobrega.